

Kvinnor med låg födelsevikt löper risk få graviditetsdiabetes

■ Sambandet mellan låg födelsevikt för både män och kvinnor och utveckling av typ 2-diabetes senare i livet är väl dokumenterat. Kvinnor med graviditetsdiabetes utvecklar i mycket hög grad typ 2-diabetes senare i livet. Det vore därför rimligt att det också fanns ett samband mellan låg födelsevikt hos kvinnan och att hon senare under graviditet utvecklar graviditetsdiabetes. Ett par hittills publicerade studier har gett skilda resultat.

Denna studie omfattar en population av totalt 23 385 förstföderskor i New York 1994–1998. Kvinnorna var också födda i New York. Studien är upplagd som en fall-kontrollstudie, där fallen utgjordes av de 440 kvinnor som utvecklade

graviditetsdiabetes och resterande 22 955 kvinnor var kontroller. Kvinnans egen födelsevikt, korrigerad för graviditetens längd, visade ett U-format samband med risken att utveckla graviditetsdiabetes i den första graviditeten med högsta riskerna associerade med låg (<2000 g) respektive hög (≥4000 g) födelsevikt.

Efter korrektion för potentiella stör-faktorer som pregravid BMI och diabeteshereditet ökade oddskvoten för gruppen med låg födelsevikt från 2,16 till 4,23 (95 procents konfidensintervall 1,55–11,51) men samtidigt reducerades oddskvoten för hög födelsevikt från 1,53 till 0,92 (95 procents konfidensintervall 0,53–1,57).

Det fanns alltså en starkt omvänd association mellan kvinnornas egen födelsevikt och risken för graviditetsdiabetes vid första graviditeten.

Studien stöder att den intrauterina miljön har betydelse i etiologin för senare utveckling av graviditetsdiabetes.

Ulf Hanson

hanson.ulf@telia.com

Innes KE, et al. Association of a woman's own birth weight with subsequent risk for gestational diabetes. JAMA 2002;287(19):2534-41

Infliximab har sjukdomsdämpande effekt vid Mb Bechterew

■ TNF α är uppreglerat i sacroileit vid Bechterews sjukdom. En rad okontrollerade studier har tidigare indikerat att infliximab tycks ha god symtomdämpande effekt hos patienter med psoriasisartrit och spondylitropatier.

Nu har den första placebokontrollerade studien av infliximab vid Mb Bechterew publicerats i Lancet, och inte förvånande är resultaten efter 12 veckor mycket gynnsamma. Detta är en multicenterstudie från Tyskland, där 34 patienter erhöll infliximab och 35 placebo.

Patienter inkluderades om de uppfyllde kriterierna aktivitet och smärta av minst 4 på en validerad 10-gradig skala. De utgjorde en icke känd andel av alla patienter på de deltagande sjukhusen och torde representera en minoritet av

samtliga patienter med diagnos Bechterew i befolkningen.

Resultaten var övertygande positiva, 50 procent av de behandlade patienterna förbättrades minst till hälften mot 10 procent av placebogrupperns patienter. Många patienter kunde minska eller till och med sluta med NSAID-preparat. Intressant nog noterades inga infusionsreaktioner, vilket möjligen skiljer dessa patienter från dem med reumatoid artrit. Emellertid utvecklade tre patienter allvarliga biverkningar: en fick tuberkulos i lymfkörtlar, en fick lunginfiltrat och en granulocytopeni.

Slutsatsen blir att infliximab är verksamt mot inflammatoriskt aktiv Bechterew men att priset i form av allvarliga biverk-

ningar inte är obetydligt. Det kan inte avgöras om infliximab förmår påverka sjukdomsförloppet på längre sikt. Nu när koden är bruten kommer patienterna att erhålla fortsatt behandling under två år. Några erfarenheter av vad som händer när behandlingen upphör redovisas inte. Detta är en välskriven balanserad rapport. Man får hoppas att den inte leder till överanvändning av infliximab.

Frank A Wollheim

Frank.Wollheim@reum.lu.se

Braun J, et al. Treatment of active ankylosing spondylitis with infliximab: a randomised controlled multicentre trial. Lancet 2002;359(9313):1187-93

Inget säkert samband mellan rökning och bröstcancer

■ I en studie från »The Nurses' Health Study« har ett eventuellt samband mellan rökning och bröstcancer studerats. Studien omfattar drygt 78 000 kvinnor av vilka 3 140 har utvecklat bröstcancer under den snart 15-åriga uppföljningstiden. Författarna kunde där inte påvisa något samband mellan passiv rökning och risken för bröstcancer, men däremot en lätt ökad risk hos rökare med en signifikant förhöjd risk på 19 procent bland dem som börjat röka vid 16 års ålder eller tidigare. Detta resultat kvarstod även efter att hänsyn tagits till obstetrisk historia, alkoholkonsumtion och skilda antropometriska variabler. Rökstart vid

högre åldrar var inte förenat med någon ökad risk.

Denna studie är den största hittills som studerat sambandet mellan rökning och bröstcancer, men studien tillför i princip inget nytt. De allra flesta tidigare studier inom detta område har inte kunnat finna något samband. Den lilla överrisk som kunde identifieras hos dem som var unga vid rökdebuten kan visserligen stå för ett biologiskt samband, men det är troligen ett resultat av slumpen, eller att man inte i tillräckligt hög grad kunnat justera för andra kända riskfaktorer, t ex tidig menstruationsstart.

Primärprevention mot rökning är viktig, men man kan inte använda risken för bröstcancer som ett skäl mot rökning. Data vad gäller samband med lungcancer räcker dock mer än väl.

Anders Ekblom

Anders.Ekblom@medks.ki.se

Egan KM, et al. Active and passive smoking in breast cancer: prospective results from the Nurses' Health Study. Epidemiology 2002;13(2):138-45